

En uppvisning av regikonstens möjligheter

25 juni 2011 kl 12:02

PÅ PLATS, SvD

Stora scenen på stora teatrar är verkligen stor. Skådespelarna ska veta med hur mycket magstöd och energi mötet med publiken bör laddas. En regissör ska förstå att balansera det tydliga mot det övertydliga.

Stora scener har krävt många offer genom åren, inte minst regissörer från gruppteatrar som ska betvinga detta svarta Ginnungagap. 2011 blev två sceniska utbildningar till en. Teaterhögskolan och Dramatiska Institutet blev Stockholms Dramatiska högskola där teaterstudenter och regissörer, scenografer och olika former av tekniker utbildas under samma tak.

På Dramaten sker nu ett av dessa nya möten, laddat med synergieffekter. Fyra regissörer som vidareutbildat sig med en magisterexamen får arbeta med en stor grupp unga teaterlever. Gemensamt för båda grupperna är mötet med stora scenen där det, volym- och prestigemässigt, gäller att överbrygga flera fysiska och psykiska avstånd. Regissören Ragnar Lyth har lett projektet, som presenteras som råskisser. Före paus visas delar av Brechts Den kaukasiska kriteirkeln och därefter två dramatiseringar/regitolkningar av boken Yarden av Kristian Lundberg.

Artikeln fortsätter...

Johanna Garpes dramatisering bygger på ensemblen, på kollektivet med en rad kongeniala sceniska lösningar – och hänvisningar till målningen Ingens hundar av Staffan Hallström. Karin Wegsjö är inspirerad av Kafka och gör texten till en rättegång om tillhörighet, skuld och skulder. Högintressanta båda, hoppas att en teater vill spela någon av dem.

Brechttolkningarna är radikalt olika, alla med barnet som centrum. Joakim Siegård inleder med en välgjord skröna om totalitet, Hilde Brinchman fortsätter med Grusches flykt och rörelsen som dominant medan Fredrik Haller, avslutningsvis, gör en mycket tysk, expressiv och anarkistiskt absurd tolkning av brölloppscenen.

Detta kalejdoskop av tolkningar blir en pedagogisk uppvisning av regikonsten och dess möjligheter – förutom att det gör mig sugen på att få uppleva en djärvt tolkad Brecht pjäs.

LARS RING

08-13 56 09 lars.ring@svd.se

[Fler artiklar av skribenten](#)

Midsommarteaterfest

25 juni, 2011 kl 11:36 Scenbloggen | Om allt som rör sig på, runt och bakom Sveriges scener, Expressen

Av Margareta Sörensson

Kategori: teater

Maten/Moralen har man kallat den teaterfest som flödade över Dramatens stora scen da'n före da'n, midsommarafton nämligen. "*Att erövra den stora scenen*" var titeln för en sex veckor lång workshop för studenter i regi, skådespeleri, mim, ljussättning och scenografi. Regissörerna på magisternivå och fotfolket från första och andra året, alltihop från Stockholms Dramatiska Högskola, den numera sammanknådade f d DI, Dramatiska Institutet och Teaterhögskolan i Stockholm. I samarbete med Dramaten, vars scentekniska personal applåderades grundligt.

Tre avsnitt ur **Brechts** *Den kaukasiska kritcirkeln* vällde fram; mest fäste jag mig vid den mittersta där Grusche jagas av soldater uppe i bergen på vägen till sin bror. Filmens musik och bildspråk användes kreativt och "eget" av **Hilde Brinchmann** i

Maria Gebers enkla men perspektivsmässigt dramatiska scenbild. Här fick den klassiska mim-tekniken för gång och springande på stället ett nytt tryck och mening.

Men allra mest häpen blev jag över två versioner av *Yarden* av **Kristian Lundberg**; att det går! Den knappa texten som hukar över sin aggression veks ut i *Skall* med text och regi av **Johanna Garpe**. Där berättades ganska episkt om författaren Krister Sandbergs tillkortakommanden, med extra plus för dagspressens kulturredaktörer som dyker upp med sin kalla hand från loger och tredje raden. Inte bara stora scenens utan också stora salongen kan erövrast!

Berättelsen om K kallar **Karin Wegsjö** sitt stycke efter samma roman och hon skapar ett mer kafka-liket tomrum kring huvudpersonen som uppfattar omvärlden som en tribunal. Han är alltid anklagad, för att inte vara "riktig" arbetare, inte "riktig" författare, otillräcklig förälder, otacksam och skamsen son. Bra berättargrepp på tvärs mot den narrativa traditionens dominans och ett solklart exempel på hur andra skikt i texten kan ta form och växa ut på en scen. En stor scen, till och med. Hoppas att någon teater nappar på *Yarden*, snart. Och någon av alla dessa fantasi-, perspektiv- och talangfulla krafter.

Så i stället för sju midsommarblomster satt jag där med fem!

Margareta Sörenson